

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 9	Utgitt 17 mars	1944
Innhold.		Side
Forordn. om forskrifter til utfylling og gjennomføring av midlert. lov om tjenesterettigheter for off. tjenestemann som utfører frivillig krigstjeneste		117
» om forskrifter for erstatninger (surrogater) for mat- og drikkevarer		121
» om forskrifter om salg til almenheten av konserveringsmidler for matvarer		122
» om endr. i forskriftene om krydderier		124
» om endr. i forskriftene om hermetiske matvarer m. v.		125
Skr. om forbud mot å slippe gravær og geitebukk født tidligere enn 1 mai på beite i samarbeidstrekning i Andenes ..		126
» om bruksregler for Brandbu bygdealmennning		126
» om endr. av §§ 20 og 21 i politivedtekten for Rakkestad ..		130
» om tilføyelse til § 36 i politivedtekten for Tromsø		131
» om utviding av husleievedtekta for Sauda bygningskommune til å gjelde hele Sauda herred		131
Lov om innlemmelse av ladestedet Sogndal i Sokndal herred ..		132
» om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter		133
Midlert. lov om tillegg til lovgivningen om odelsløsning		136
Lov om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer m. v.		138
» om utsettelse med innbetalingen av skatter for bedrifter som blir påbudt stanset eller innskrenket på grunnlag av bestemmelsene i lovene om alm. nasjonal arbeidsinnsats ..		139
Skr. om bruksregler for Gjerdrum statsalmenning		140
Rettelse		144

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

19 febr.

Forskrifter til utfylling og gjennomføring av midlertidig lov av 14 oktober 1943 om tjenesterettigheter for offentlig tjenestemann som utfører frivillig krigstjeneste.

(Fastsatt i medhold av ovennevnte lovs § 9.)

§ 1. Tjenestemann som er ansatt i bistilling i stat, by, herreds- eller fylkeskommune eller i hel- eller halvoffentlig institusjon som forvaltningsmessig hører under stat eller kommune, skal ha rettigheter etter loven av 14 oktober 1943 og etter forskrifter utferdiget i henhold til denne, hvis ikke annet framgår av bestemmelsene.

19 febr.

Det samme gjelder tjenestemann som er midlertidig ansatt i stilling som omhandlet i lovens § 1, første ledd, med mindre vedkommende bare er ansatt for en bestemt tid.

§ 2. Den tid som nødvendig går med til reise for å tiltre krigstjenesten og til tilbakereisen etter fratreden, regnes som tjenstgjøring som krigsfrivillig i forhold til lovens §§ 2—4.

Frivillig tjeneste i den tyske tekniske nødhjelp utenfor Norge under den nå pågående krig regnes som krigstjeneste. Det samme gjelder tjeneste under krigen som sykepleierske ved den tyske forsvarsmakt utenfor Norge samt for øvrig i den utstrekning Innenriksdepartementet nærmere bestemmer.

§ 3. Tjenestemann som vil utføre frivillig krigstjeneste, må melde seg under forbehold av at han får tjenestefrihet i sin sivile stilling. Han skal straks varsle sin foresatte om at han har meldt seg, men skal først søke tjenestefrihet når han er godkjent som krigsfrivillig. Tjenestemann i Arbeidstjenesten kan dog ikke melde seg direkte til frivillig krigstjeneste, men må sende meldingen herom til sin foresatte i Arbeidstjenesten.

Når tjenestemannen er fratrådt som krigsfrivillig, skal han straks gi melding om dette til sin sivile foresatte (foresatte i Arbeidstjenesten). Militær tjenestemann som oppbærer frilønn, gir melding til Innenriksdepartementet. Det samme gjelder tjenestemann hvis sivile stilling er opphevet.

Hjemvendt krigsfrivillig som omhandlet i lovens § 4, første ledd, og som benytter seg av sine rettigheter etter denne bestemmelse, plikter å underrette vedkommende kassebetjent (lønnsutbetaler) om lønn som han mottar i annen offentlig eller privat stilling. Kassebetjenten (lønnsutbetaleren) sender straks meldingen til Innenriksdepartementet. Han plikter også å underrette Innenriksdepartementet dersom han på annen måte får kjennskap til at tjenestemann som nevnt mottar lønn i annen offentlig eller privat stilling.

§ 4. Som lønn etter lovens § 2, annet ledd, regnes også tillegg etter forordning om lønnsregulering for de offentlige tjenestemenn av 20 desember 1941 § 8, barnetillegg og personlige tillegg ifølge forskrifter etter nevnte forordnings § 12. Personlige tillegg medregnes bare for det antall timer som inngår i den ordinære arbeidstid. Etter nærmere bestemmelse av Innenriksdepartementet kan medregnes mulige andre tillegg som bør anses som en del av vedkommendes faste lønn, f. eks. feriegodtgjørelse og fast fortjeneste på akkordarbeid.

Ekstratillegg som bortfaller ved fraflytting, tillegg for et bestemt arbeid som ikke utbetales under sykdom, ferie og liknende, overskudd på skyss- og kostgodtgjørelse under tjenestereiser og uniformsgodtgjørelse regnes ikke som lønn.

Økonomiske fordeler som ikke svares i penger, skal fortsatt ytes. Innenriksdepartementet kan bestemme at ytelsen skal omsettes i penger etter takst som dette fastsetter. Når nye opplysninger eller endrete forhold gjør det rimelig, kan Innenriksdepartementet endre taksten. Består ytelsen i fritt hus som av tjenstlige grunner må disponeres på annen måte, skal i alminnelighet ytelsen ikke omsettes i penger, men tjenestemannens husstand så vidt mulig skaffes bolig av samme kvalitet og på samme vilkår som før.

Ved beregningen av lønnen medregnes også lønnsmessige fordeler som skyldes forandringer ved stillingen mens tjenestemannen er krigsfrivillig.

§ 5. Når tjenestemannen dør under tjenesten som krigsfrivillig skal lønnen (jfr. § 2, annet ledd i loven) fortsatt utbetales som tidligere inntil 1 måned etter at en av hans pårørende har mottatt den offisielle underretning om dødsfallet. Fylkesmannen plikter å undersøke om avdød krigsfrivillig var tjenestemann, og skal i tilfelle straks underrette tjenestemannens sivile foresatte (foresatte i Arbeidstjenesten) om dødsfallet samt om når fylkesføreren eller noen på hans vegne har underrettet avdødes pårørende. Var avdød militær tjenestemann som oppebar frilønn eller var hans sivile stilling opphevet, sender fylkesmannen underretningen til Innenriksdepartementet. Den myndighet som mottar fylkesmannens underretning sender den straks videre til den som anviser vedkommende tjenestemanns lønn.

Etterlater tjenestemannen seg noen som har rett til pensjon etter ham, skal vedkommende fagdepartement påse at det så vidt mulig ikke blir mer enn 1 måneds opphold mellom siste utbetaling av lønn og første ubetaling av pensjon. Det samme gjelder fylkesmannen for kommunale tjenestemenn og vedkommende institusjons sjef for stillinger som ikke hører under noe departement.

§ 6. Så snart tjenestemannen har tiltrådt krigstjenesten, skal vedkommende fagdepartement innhente oppgave hos vedkommende tyske myndighet over den godtgjørelse tjenestemannen vil få av den tyske stat. For kommunale tjenestemenn innhentes oppgaven av fylkesmannen. Hører stillingen for øvrig ikke under noe departement, innhenter sjefen for vedkommende institusjon oppgaven.

For tjenestemenn som får sin lønn utbetalt ved Finansdepartementets foranstaltning, skal vedkommende fagdepartement gi Finansdepartementet underretning om hvilket beløp skal gå til fradrag i den krigsfrivilliges lønn i offentlig stilling. Legitimasjon for beløpet skal sendes med. For de øvrige statstjenestemenn gir den anvisende myndighet vedkommende

19 febr. kassekontor underretning bilagt med legitimasjon for det beløp som skal gå til fradrag. For kommunale tjenestemenn sender fylkesmannen underretning til kommunen om fradragsbeløpet. For andre tjenestemenn underretter institusjonens sjef vedkommende kassekontor.

Tjenestemannen har plikt til omgående å underrette sin sivile foresatte (foresatte i Arbeidstjenesten) om alle endringer i sin krigslønn og i tilfelle i familieunderhold. Hvis han er militær tjenestemann som oppebærer frilønn eller er hans stilling opphevet, sendes underretningen til Innenriksdepartementet. Den myndighet som mottar underretningen, sender den straks videre til den som anviser vedkommendes lønn.

§ 7. Tjenestemannens tilgodehavende utbetales av den som tidligere har utbetalt lønnen.

Har tjenestemannen ikke bestemt noe om hvem som skal disponere hans tilgodehavende, skal dette settes inn på særkonto i sparebank på hans hjemsted. Dog har hjemmeværende hustru som ikke selv forsørger seg og barna, i dette tilfelle rett til å kreve inntil to tredjedeler av beløpet.

§ 8. Tillegg til tjenestemannens lønns- og tjenesteansiennitet beregnes av Innenriksdepartementet etter innstilling fra vedkommende fagdepartement. For kommunale tjenestemenn gir fylkesmannen innstillingen. Hører for øvrig stillingen ikke under noe departement, innstiller sjefen for vedkommende institusjon.

Innstillingen skal angi den dag tjenestemannen tiltrådte og den dag han fratrådte som krigsfrivillig, om han har tjenstgjort ved fronten samt om han har hatt permisjon til Norge og i tilfelle permisjonens varighet.

Opplysning om utført fronttjeneste skal legitimeres ved bevitnelse fra vedkommende militære avdeling. Som legitimasjon godtas også bevis for mottatt utmerkelsestegn fra fronttjenesten som jernkorset, østfrontmedaljen m. v. Kan slikt bevis ikke skaffes, godtas bevitnelse fra annen norsk krigsfrivillig som godtgjør å ha mottatt utmerkelsestegn fra fronttjenesten og som har tjenstgjort ved samme avdeling.

For sykepleiersker må det også nærmere legitimeres at tjenesten er av den art, at den regnes som frivillig krigstjeneste.

Frivillig som har tjenstgjort ved den tyske tekniske nødhjelp, må legitimere å ha gjort tjeneste utenfor Norge og tiden for denne tjeneste.

Innenriksdepartementet kan pålegge innstillingsmyndigheten å skaffe nærmere opplysninger og legitimasjoner.

Avgjørelsen av hvorvidt krigsfrivillig som ikke har tjenstgjort ved fronten, skal gis ansiennitetstillegg, treffer Innen-

riksdepartementet ut fra en vurdering av den krigsfrivilliges 19 febr. innsats og forhold.

§ 9. Tjenestemann som er vendt hjem fra tjenesten som krigsfrivillig, kan tilstås rekreasjonsferie på inntil 2 måneder med full lønn. Avgjørelsen treffes av vedkommende fagdepartement eller den det gir fullmakt. Fylkesmannen eller den han gir fullmakt, treffer avgjørelsen for så vidt angår kommunale tjenestemenn. Hører stillingen for øvrig ikke under noe departement, treffes den av sjefen for vedkommende institusjon eller den han gir fullmakt.

§ 10. Tjenestemann som etter endt krigstjeneste ikke kan tiltre sin tidligere stilling som følge av skade eller sykdom pådratt under krigstjenesten, har fullt ut lønn- og tjenest rettigheter i stillingen inntil vedkommende myndighet har truffet ordning med pensjonering eller overføring til annen tjeneste som han kan overta.

Oslo 19 februar 1944.

Hagelin.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

26 febr.

Forskrifter om erstatninger (surrogater) for mat- og drikkevarer i sin alminnelighet.
(Fastsatt med heimel i lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944.)

§ 1. Vare som bringes i handelen som erstatning (surrogat) for en bestemt mat- eller drikkevare, må i det vesentlige ha samme bruks- og nytteverdi som det naturprodukt den skal erstatte. Ved bedømmelsen herav skal det også tas hensyn til at varen har et etter forholdene rimelig innhold av næringstoffer og til dens øvrige egenskaper, særlig da dens smak og uskadlighet.

§ 2. Til vare som omhandlet i § 1 kan det settes ikke giftige farger, syntetisk framstilte smakstoffer samt syntetisk søtningstoff, når disse tilsetninger deklarerer overensstemmende med bestemmelsene i § 8 i de alminnelige forskrifter om tilvirking av næringsmidler.

Bruk av konserveringsmidler er tillatt på de betingelser som gjelder for de tilsvarende naturlige mat- og drikkevarer. Departementet kan for det enkelte vareslag gi tillatelse til å bruke andre konserveringsmidler, og treffer samtidig bestemmelse om deklarasjon av tilsettingen.

§ 3. De i § 1 omhandlede vareslag skal bringes i handelen i lukket pakning med angivelse på norsk av den mat- eller drikkevare de skal erstatte samt tilvirkerens navn og

26 febr. adresse. Er varen innført, skal emballasjen istedenfor eller ved siden av tilvirkerens navn og adresse være påført importørens navn og adresse. Salg i løs vekt fra forskriftsmessig merkete pakninger (beholdere) kan tillates av helserådet, såframt det ikke er forbudt etter særforordning.

For øvrig finner bestemmelsene i de alminnelige forskrifters § 6 anvendelse på de i § 1 omhandlede vareslag.

§ 4. Helserådene kan hver for sitt område bestemme at de i § 1 omhandlede vareslag ikke får tilvirkes eller bringes i handelen før helserådet har gitt tillatelse til det. Helserådet kan når det antar at det kan ha betydning for sakens avgjørelse, forlange å bli gjort bekjent med varens sammenheng før det fatter vedtak om varen skal tillates tilvirket eller solgt. Hvis vedkommende tilvirker forlanger det, må helserådet treffe foranstaltninger for å hindre at de gitte opplysninger meddeles uvedkommende (jfr. næringsmiddelovens § 5). Helserådet kan når som helst omgjøre sitt vedtak.

Vedtak om nektelse eller tilbakekallelse av tillatelse til tilvirkning eller salg kan påankes til departementet innen 14 dager fra den dag vedtaket er gitt vedkommende til kjenne.

§ 5. For en vare som bringes i handelen uten å være betegnet som erstatning (f. eks. med et fantasinavn), men som etter helserådets skjønn må betraktes som erstatning for en mat- eller drikkevare, kan helserådet beslutte at bestemmelsene i §§ 2—4 helt eller delvis skal gjøres gjeldende.

§ 6. Nærværende forskrifter kommer til anvendelse i den utstrekning det ikke i særforordning for det enkelte vareslag er gitt andre bestemmelser.

§ 7. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 26 februar 1944.

Hagelin.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

Forskrifter om salg til almenheten av konserveringsmidler for matvarer.

(Fastsatt i medhold av lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944.)

26 febr. § 1. Som konserveringsmiddel for matvarer må ikke omsettes, utbys til salg eller reklameres andre stoffer eller andre blandinger av stoffer enn dem departementet til enhver tid gir tillatelse til å omsette som sånne.

§ 2. Stoffer eller blandinger av stoffer som utbys til salg eller omsettes til almenheten som konserveringsmiddel for matvarer, skal være i lukket pakning påført ordene «Kon-

serveringsmiddel for matvarer» samt varens alminnelige handelsnavn, pakningens nettoinnhold og navn og adresse på det firma som har pakket varen. Hvis varen er innført i pakket stand, skal istedenfor eller ved siden av navn og adresse på det firma som har pakket varen, stå importørens navn og adresse. 26 febr.

Istedenfor ordet «matvarer» i «Konserveringsmiddel for matvarer» kan settes det eller de slags matvarer hvortil midlet egner seg brukt, f. eks. «Konserveringsmiddel for nedlagt sild», «Konserveringsmiddel for saft, syltetøy o. l.»

Er det alminnelige handelsnavn ikke tilstrekkelig til å betegne varens art, skal det istedenfor eller ved siden av handelsnavnet være påført pakningen stoffets betegnelse etter vanlig kjemisk nomenklatur. Registrerte (beskyttete) varebetegnelser regnes ikke som vanlig handelsnavn, men kan påføres pakningen ved siden av den påbudte betegnelse.

Består konserveringsmidlet av to eller flere stoffer, skal det på pakningen angis både hvilke stoffer det består av, og de mengdeforhold hvori de finnes i konserveringsmidlet. Departementet kan dog fritta for angivelsen av mengdeforholdet, hvis det finner angivelsen uten betydning for kjøperen.

§ 3. Departementet kan gi tillatelse til at visse stoffer kan omsettes i løs vekt til almenheten som konserveringsmiddel for matvarer. Emballasjen hvori stoffet utleveres, skal da være påtrykt «Konserveringsmiddel for matvarer», varens handelsnavn og selgerens navn og adresse; ordene «Konserveringsmiddel for matvarer» og varens navn kan dog være trykt på en på emballasjen klebet etikett. Istedenfor «matvarer» i «Konserveringsmiddel for matvarer» kan settes det eller de slags matvarer hvortil midlet egner seg brukt (jfr. § 2).

§ 4. Pakningen for konserveringsmiddel for matvarer kan påføres eller vedlegges en bruksanvisning, som på forhånd må være tillatt av departementet. Tillatelsen må ikke brukes i reklameøyemed. Departementet kan påby at sånn bruksanvisning påføres eller vedlegges pakningen, og kan likeledes forlange at det i bruksanvisningen angis de slags matvarer hvortil midlet ikke bør brukes.

§ 5. Bestemmelsene i disse forskrifter gjelder ikke for de stoffer som er nevnt i § 7, 1ste ledds 1ste punktum, i de «Alminnelige forskrifter om tilvirkning og omsetning av næringsmidler m. v.» eller for kalk og natriumsilikat (vannglass) som selges som konserveringsmiddel for egg. De forandrer ikke noe i de gjeldende bestemmelser om salg av konserveringsmidler til og deres bruk i virksomheter som tilvirker næringsmidler i omsetningsøyemed, liksom de heller ikke forandrer noe i de gjeldende bestemmelser om hvem som har

26 febr. rett til å innføre og selge de stoffer som omfattes av disse forskrifter.

§ 6. Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 26 februar 1944.

Hagelin.

26 febr.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

Endringer i forskriftene om krydderier.

I medhold av lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19 mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944 bestemmes:

De ved kongelig resolusjon av 3 mai 1935 fastsatte forskrifter om krydderier endres og gis tillegg således:

I § 1, 11 avsnitt (under «Sennep»), utgår siste punktum:

«For sennep i malt stand, sennepspulver, skal en tilsetning av mel, stivelse, fargestoffer eller andre fremmede stoffer angis på varens innpakning eller etikett hørende til denne; denne vare tillates bare solgt i lukket pakning.»

§ 2 flyttes ned og settes som ny § 5.

§ 3 flyttes opp som § 2 og omredigeres slik:

§ 2. Malte eller på annen måte findelte krydderier må bare utbys til salg i detaljhandelen i lukket pakning. På denne skal innholdets art samt navn og adresse på det firma som har pakket varen eller på forhandleren være påført.

Såframt varen er innført i ferdig pakket stand, må importørens navn og adresse være påført emballasjen, med mindre Helseavdelingen for anerkjente firmaer eller for vare med her i landet registrert varemerke finner å kunne fritta herfor, når pakningen er forsynt med tilkjennegivelse av at den er i overensstemmelse med lovgivningen i tilvirkningslandet. Alle angivelser skal være i samhøve med de alminnelige forskrifters § 8.

Når det vil volde praktiske vanskeligheter eller uforholdsmessige omkostninger å påføre hver enkelt pakning importørens navn og adresse etter foranstående 2net ledd, kan Helseavdelingen tillate at importørens navn og adresse bare angis på den større emballasje (eske, kartong e. l.) hvori de enkelte pakninger utleveres til forhandleren.

Følgende nye bestemmelse om krydderblandinger og tilagete krydderier gis som § 3:

§ 3. Bestemmelsene i de foregående paragrafer finner i

den utstrekning det er mulig også anvendelse på krydderblan- 26 febr.
dinger (f. eks. karri), tillagete krydderier (f. eks. fransk
sennep, kryddersauser som worcestersaus) og krydderekstrak-
ter (også betegnet krydderessenser, flytende krydderier).

For sennepspulver og tillaget sennep må det i tilfelle på
varens innpakning angis om det er tilsatt mel, stivelse, natur-
lige fargestoffer, andre krydderier eller smakstoffer m. m.,
f. eks. ved at varen betegnes som «Blandet sennep». Er varen
gjort ferdig for detaljhandel i utlandet, er det tilstrekkelig
at denne betegnelse angis på tilvirkningslandets språk.

Tillagete krydderier kan når helserådet på stedet gir til-
latelse dertil, selges også i løs vekt på betingelse av at den
større beholder hvorfra varen blir utporsjonert er original
emballasje med betegnelse og deklarasjon påført på en sånn
måte at den er lett leselig for kjøperen; helserådet kan fast-
sette nærmere betingelser for hvordan salget skal foregå.

Som § 4 gis følgende bestemmelse om kryddersurrogater:

§ 4. Erstatninger for krydderier må bare utbys til salg
i detaljhandelen i lukket pakning og betegnet som i § 2 be-
stemt. Betegnelsen av varens art skal utvetydig angi at den
er et erstatningsmiddel, f. eks. kanelerstatning, nellikerstat-
ning. Herom gjelder også § 8 i de alminnelige forskrifter.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 26 februar 1944.

Hagelin.

Forordning. (Innenriksdepartementet.)

26 febr.

Endring i forskriftene om hermetiske
matvarer m. v.

I medhold av lov om tilsyn med næringsmidler m. v. av 19
mai 1933 § 1 samt Mpr. vedtak av 7 februar 1944 bestemmes:

I forskriftene om hermetiske matvarer m. v. av 3 mai 1935
§ 5, 4 ledd, ombyttes ordene «syntetiske fargestoffer» med
ordene «ugiftig organisk fargestoff».

Samme forskrifters § 5, 5 ledd, skal heretter lyde så:

Grønnsakkonserver tillates bleket med svovelsyring på be-
tingelse av at den ferdige vare ikke inneholder over 10 milli-
gram svovelsyring (SO_2) pr. 100 gram av varen, når de faste
og flytende deler regnes over ett. De tillates farget med ugiftig
organisk fargestoff på betingelse av at varen får tilleggsbe-
tegnelsen «kunstig farget» påført boksen i samhøve med § 8
i de alminnelige forskrifter, dog således at det er tilstrekkelig

26 febr. at typene er tydelige og 3 mm høge. Bleking eller farging av grønnsakkonserver med andre stoffer er ikke tillatt.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 26 februar 1944.

Hagelin.

2 mars. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av § 1, 4 ledd, i lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, grakokser, geitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 med seinere endringer, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

Forbudet i § 1, 1 ledd, i nevnte lov mot å slippe gravær og geitebukk født tidligere enn 15 april i angjeldende år på beite i sambeitestrekning, derunder også innbefattet sambeite i innmark, utvides for så vidt angår Andenes herred, Nordland fylke, til også å gjelde gravær og geitebukk født tidligere enn 1 mai.

Overtredelse av forbudet er straffbar.

3 mars. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med heimel i § 26 i skogloven av 22 juni 1863 stadfestes følgende

Bruksregler for Brandbu bygdealmennning.

Styre.

§ 1. Styret velges etter reglene i gjeldende lov og har å ivareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver. Styret er beslutningsdyktig når halvparten av medlemmene er til stede. I tilfelle av stemmelikhet gjør formannens stemme utslaget.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntagelse av revisorer, og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra bestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med bestyreren foreta befarings i almenningen. For arbeid i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningens kasse. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det påligger styret videre blant annet:

1. Å forvalte almenningsskassens midler.

2. Å legge fram regnskap i revidert stand for de eiendoms- og bruksberettigete. Regnskapet med revisjonens bemerkninger skal være utlagt til gjennomsyn for de eiendoms- og bruksberettigete minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig med at regnskapet blir utlagt. Straks årsmøtet er holdt, skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. Å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for for- edlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. Å treffe bestemmelse om at alt salg av produkter fra almenningen til de bruksberettigete skal foregå pr. kon- tant. Ytelser som sagskur og høvling betales forskuddsvis.
5. Å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avhol- delse av dette. Det utarbeides årsberetning som legges fram for de eiendoms- og bruksberettigete på årsmøtet.
6. Å føre fortegnelse over de bruksberettigete eiendommer.
7. Å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruks- berettigete.
8. Å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkom- mende beiting i almenningen.
9. Å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet, og påse at driftsplanen overholdes.
10. Å utarbeide forslag til regler for jakt og fiske.
11. Å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjel- dende regler.
12. Å påse at det til kulturarbeider anvendes et beløp som minst svarer til 2 % av bruttoverdien av det trevirke som år om annet utdrives av almenningen.
13. Å komme fram med mulig forslag til fellesdrift for de driftsgrener som ligger til rette herfor.
14. Å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirkning av brenntorv.
15. I foran nevnte øyemed å gi tilskudd til anvendelse av tre- besparende materialer.
16. Å innhente departementets godkjenning på ansettelse av skogbestyrer.
17. Styret skal også for øvrig når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og vareta dens interesser.
18. Å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de eiendoms- og bruksberettigete til be- handling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v. skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter

3 mars. minst 14 dagers forutgående varsel kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og av de disposisjoner som ligger til grunn for det, ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer utpekt av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisjonens lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De eiendoms- og bruksberettigete.

§ 6. De eiendoms- og bruksberettigete har innen 1 mai for ved og innen 1 september for annet virke å sende inn til styret rekvisisjon over det som anses nødvendig for vedkommende termin. Rekvisisjonen må inneholde de nødvendige spesifikasjoner av det virke som trengs med opplysninger om hva det skal brukes til. Opplysning om eiendommens gnr. og bnr. må også meddeles.

Til rekvisisjoner som kommer inn etter utløpet av den fastsatte frist tas intet hensyn med mindre styret i det enkelte tilfelle måtte bestemme annerledes på grunnlag av særlige omstendigheter.

§ 7. Er det utviste virke ikke ført bort fra skogen seinest 2 år etter utvisningen har styret rett til enten å gjøre fradrag ved seinere utvisninger for det gjenliggende virke eller bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning til den som har fått det bevilget.

Lar en bruksberettiget bevilget og mottatt virke ligge så det tar skade, hva enten dette skjer i eller utenfor skogen, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis (herunder nektelse av utvisning av trær på rot) eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å låne ut, overdra eller avhende tilstått virke fra almenningen, med mindre styret på forhånd har gitt tillatelse.

§ 9. All åvirkning til de bruksberettigete skjer for almenningskassens regning med mindre departementet i særlige tilfelle annerledes bestemmer. Dog skal styret inntil videre kunne bestemme at hogst og framdrift av ved helt eller delvis foretas av de bruksberettigete selv. Sann hogst kan bare foregå etter forutgående utblinking og bare i tiden fra og med 15 mai til og med 31 juli med mindre tillatelse fra skogbestyreren til å foreta hogst til en annen tid foreligger i det

enkelte tilfelle. Med hensyn til hogst og drift er de bruks- 3 mars.
berettigete undergitt skogbestyrerens myndighet og de av
ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt
kull- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigete må finne seg i at tørt og av-
fall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten ufor-
holdsmessig besvær kan tas, fortrinnsvis blir benyttet og skal
ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket
til mer verdifull anvendelse.

§ 12. Så langt styret finner det forsvarlig, har de bruks-
berettigete fortrinnsrett til arbeid i almenningen.

Funksjonærer.

§ 13. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før
han er godkjent av departementet.

Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyre-
rens myndighet; dog har skogbestyreren å rette seg etter de
bestemmelser som almenningstyret i samråd med departe-
mentet måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret
kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 14. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse
med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Fond.

§ 15. Av utbytte som måtte være innvunnet ved almen-
ningens drift avsettes et fond på inntil kr. 180 000.

Når fondet har nådd den nevnte størrelse, kan rentene
anvendes til de bruksberettigete eller til almenningens for-
bedring eller med samtykke av departementet til almene for-
mål som også tilsikter å komme de bruksberettigete til gode.

Fondets midler anbringes etter de samme regler som
gjelder for anbringelse av umyndiges midler. Dog kan også
kapitalen med departementets samtykke anvendes til innkjøp
av skog, når fondet hermed antas å være betryggende anbrakt
og sikret en rimelig avkastning, og når kjøpet ellers finnes å
være formålstjenlig for almenningen og de bruksberettigete.

Utdeling av kontantutbytte.

§ 16. Utdeling av kontantutbytte til de eiendoms- og
bruksberettigete kan ikke finne sted med mindre departe-
mentets samtykke på forhånd er innhentet.

Straff.

§ 17. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

3 mars.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 18. De gjeldende bruksregler oppheves.

7 mars.

Skrivelse fra Politidepartementet.

Herved stadfestes vedtak av ordføreren i Rakkestad herred, Østfold fylke, i herredsting 17 juni 1943, om endring av §§ 20 og 21 i politivedtekten for herredet.

Etter endringen lyder disse paragrafer så:

§ 20. Uten politiets tillatelse må ingen holde konsert, opplesning, dramatiske forestillinger og forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, eller som næring holde offentlig dans, skytebane, karusell, ringkasting eller liknende. Heller ikke må det uten politiets tillatelse holdes sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller liknende sammenslutning.

Forestillinger eller sammenkomster som nevnt i foregående ledd, må ikke holdes i tiden fra kl. 24 til kl. 8. Politiet kan dog så vel i et enkelt høve som i sin alminnelighet fortsette andre åpnings- og lukningstider.

Den som akter å holde forestillinger eller sammenkomster som nevnt i første ledd, skal god tid i forveien sende skriftlig søknad om det til politiet med angivelse av tid og sted for avholdelsen samt oppgi en bestemt person som står som ansvarlig for den. Kunngjøring av tilstellingene før politiets tillatelse foreligger er forbudt. Det samme gjelder billettsalg. Enhver som holder slike forestillinger eller sammenkomster, skal etterkomme de pålegg politiet gir til ordenens opprettholdelse og de besøkendes sikkerhet samt sørge for at det ikke foregår eller vises noe usømmelig.

Ingen må avgi eller bruke lokale til slike forestillinger eller sammenkomster uten at det av brannstyret og politiet er godkjent som betryggende for publikums sikkerhet. Den som leier bort hus eller tomt til slike tilstelninger skal gjøre leieren merksom på at politiets tillatelse må innhentes.

Politi og brannvesen har til enhver tid adgang til alle forestillinger og sammenkomster og skal tilvises plasser i slikt antall som lensmannen og brannsjefen bestemmer.

Politiet kan forby forestilling eller sammenkomst når den ved støy, musikk eller på annen måte forstyrrer eller er til hindre, forstyrre eller avbryte tilstellinge eller forstyrre besøkende skal oppføre seg sømmelig og ikke ved støy eller

vedholdende bifalls- eller mishagsytringer eller på annen måte hindre, forstyrre eller avbryte tilstøtninger eller forstyrre andre besøkende, og er pliktig å rette seg etter anmodninger og påbud. 7 mars.

Holdes forestillinger eller sammenkomster som nevnt i første ledd uten politiets tillatelse, uten at alle avgifter er betalt eller etterkommes ikke politiets pålegg, kan politiet straks avbryte tilstillingen, og de tilstedeværende er pliktige til etter politiets anmodning rolig å fjerne seg. Påbegynt billettsalg kan i slike tilfelle stoppes.

§ 21. I avgift til herredskassen betales for forestillinger m. v. som omhandlet i § 20.

1. For konserter, skuespill, operaer, operetter, revyer, varieteer og opplesninger: 2 % av bruttoinntekten.
2. For danseoppvisninger og for profesjonelle bryte- og bokseoppvisninger og liknende: 10 % av bruttoinntekten.
3. For sirkus, karusell, gyng, skytebane, ringkasting, vokskabinetter, magiske og ekvilibristiske forestillinger og liknende: 10 % av bruttoinntekten, dog ikke under kr. 50 pr. dag.
4. For offentlig dans som drives som næring: 5 % av bruttoinntekten. Kan bruttoinntekten ikke påvises, betales fra kr. 20 til kr. 50 etter politiets bestemmelser.

Avgiften innkreves av politiet. Ordføreren kan i særlige tilfelle nedsette eller frafalle den.

Skrivelse fra Politidepartementet.

7 mars.

Herved stadfester en vedtak av ordføreren i Tromsø i byting 10 desember 1943 om tilføyelse av et nytt 3 ledd til § 36 i politivedtekten for byen.

Det nye ledd lyder i den stadfestete form slik:

Politipresidenten kan bestemme at ishogging på fortauet om våren ikke må påbegynnes før et bestemt tidspunkt og fastsette en frist innen hvilken den hogde is må være fjernet fra fortauet.

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

8 mars.

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Sauda herred, Rogaland fylke, 26 februar 1944 om utviding av husleievedtekta for Sauda bygningskommune, stadfestet 12 desember 1941 (jfr. lov av 16 juni 1939 § 41), til å omfatte hele Sauda herred.

Punkt 1 i vedtekta skal derfor lyde så:

Kapitel 7 i husleigelova med unnatak av § 40 skal gjelda i Sauda herad.

9 mars. **Lov om innlemmelse av ladestedet Sogn-Nr. 1. dal i Sokndal herred.**

§ 1. Fra 1 juli 1944 innlemmes ladestedet Sogndal i Sokndal herred i Rogaland fylke.

§ 2. Grunneiendommene i Sogndal går ved innlemmelsen inn i landets matrikkel.

Statskassen utreder utgiftene ved de skyldsetningsforretninger som i den anledning må holdes, herunder også utgiftene ved tinglysing av forretningene.

§ 3. Lov om brannvesenet av 15 august 1908 og lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 skal gjelde for det nuværende Sogndal og Sogndal byggebelte.

§ 4. Inntil ny oppnevning av formenn for Sokndal herred finner sted, oppnevnes en representant for det nuværende Sogndal som formann i Sokndal herred. Oppnevningen skjer i samsvar med reglene i avsnitt II, kapitel 1, i forordning av 21 deember 1940 om endringer i kommunelovene av 10 juni 1938.

Inntil ny oppnevning av skolestyre finner sted, skal Sokndal skolestyre tiltres av en representant for det nuværende Sogndal, oppnevnt i samsvar med lov om folkeskolen på landet av 16 juli 1936 § 41; jfr. endringslov av 18 juni 1942.

§ 5. Personer som 1 januar 1944 var bosatt i ladestedet Sogndal anses ved skattelikningen for budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 med hensyn til skatteplikt som bosatt i Sokndal herred.

Utlikningen av kommuneskatt til den utvidete kommune og av statskatt for budsjettåret 1 juli 1944 til 30 juni 1945 skal foregå ved likningsmyndighetene i Sokndal herred og etter de regler som gjelder for herredet.

Finansdepartementet fastsetter for denne likning de endringer som måtte finnes nødvendige i skattelovgivningens tidsfrister for utførelse av likningen.

§ 6. De som driver kjøpmannshandel i Sogndal, skal ha rett til å fortsette sin næring i Sokndal herred.

§ 7. Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges til å treffe de forføyninger angående kirkevesenet som denne lov måtte nødvendiggjøre.

Oslo 9 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Sjef for Innenriksdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

9 mars.
Nr. 2.

**Lov om Krigsskadefondet for mineral-
oljeprodukter.**

§ 1. Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter har til oppgave å yte hel eller delvis erstatning for krigsskade på branntrygdete mineraloljeprodukter her i landet tilhørende norske firmaer, når vedkommende produkter ikke er eller kan bli trygdet i Krigsforsikringen for varelagre, gjensidig (nedenfor kalt Varelagertrygden), Krigsskadetrygden for løsøre eller A/S Norsk Varekrigsforsikring av 1938.

Styret for Varelagertrygden og fondets styre kan nærmere fastsette grensene for de to institusjoners virkeområde.

Lov om forsikringselskaper av 29 juli 1911 og lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 gjelder ikke for fondet med mindre dette særskilt er bestemt.

§ 2. Fondet ledes av et styre oppnevnt av Innenriksdepartementet. Innenriksdepartementet treffer bestemmelse om revisjon av fondets regnskaper.

§ 3. Fondets midler skaffes til veie ved en prosentvis utlikning i terminer på de mineraloljeprodukter som omfattes av fondet.

Utlkningsprosentens størrelse og terminenes antall er de samme som de som til enhver tid gjelder for Varelagertrygden. Til grunn for beregningen av de enkelte terminer legges branntrygdesummen på de samme dager som gjelder for de tilsvarende terminer til Varelagertrygden. De utliknete beløp forfaller til betaling samtidig med de tilsvarende terminers forfall i Varelagertrygden.

For de 6 første terminer til fondet fastsettes dog beregningsgrunnlaget og forfallsdagen av fondets styre. Innenriksdepartementet kan, når det finner at krigsrisikoen må anses bortfalt, fastsette utlkningsgrunnlag uavhengig av branntrygdeforholdet.

Den som ifølge brannpolisen står som trygdetaker er overfor fondet ansvarlig for de beløp som utliknes på grunnlag av trygdesummen.

Fondets krav kan inndrives hos den ansvarlige ved utpanting og har samme fortrinnsrett i konkurstilfelle m. v. som de i lov av 31 mai 1912 § 1, nr. 1, nevnte fordringer.

Hvis de beløp som utlikningen innbringer viser seg utilstrekkelige til å dekke en så stor prosentsats av de godkjente erstatningsbeløp som følger av § 7, dekkes det manglende av det beløp som Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter disponerer over i henhold til Administrasjonsrådets bestemmelse av 11 september 1940 etter at alle godkjente erstatningsbeløp og utgifter heimlet i nevnte bestemmelse er dekket.

9 mars. Oppnås heller ikke derved dekning bestemmer Innenriksdepartementet i samråd med Finansdepartementet hvorvidt og i tilfelle hvorledes ytterligere midler på annen måte skal tilveiebringes.

§ 4. Norsk branntrygdslag (herunder Norges brannkasse) og representant for utenlandsk trygdegiver som driver branntrygding her i landet eller samskipnad av slike, kan gis pålegg om å bistå fondet ved oppsetting av fortegnelse over og innhenting av opplysninger om branntrygdte mineralolje-produkter og ved innkreving av utlikningsbeløpene. Fondets styre fastsetter med godkjenning av Innenriksdepartementet godtgjørelsen for bistand ved innkrevingen.

§ 5. Skader meldes til fondets styre uten ugrunnet opphold og seinest innen 3 måneder etter at skaden skjedde.

Har skadelidte satt fram krav mot fondet, plikter han å gi dette de opplysninger og dokumenter som han har tilgang til og som kan ha betydning for oppgjøret mellom ham og fondet eller for de dekningskrav fondet måtte ha mot andre. Forsømmer skadelidte dette eller venter han uten grunn med å melde skaden, gjelder forsikringsavtalelovens § 21, annet ledd, tilsvarende. Har han ikke meldt skaden innen 3 måneder etter at den inntraff, kan fondets styre med endelig virkning helt eller delvis nekte å erstatte skaden.

Gir skadelidte bevisst opp uriktig verdi av reddete, ødelagte eller skadde produkter eller oppgir han som tapt produkter som enten er reddet eller ikke var til stede, eller fordølgel han noe som er reddet, eller gjør han seg ellers skyldig i uredelighet, taper han enhver rett overfor fondet.

Forsikringsavtalelovens § 52—53 gjelder tilsvarende. Det ytes ikke erstatning for utgifter ved flytning av produktene for å avverge skade.

§ 6. Fondets styre avgjør om det foreligger krigsskade, om de produkter som er skadet omfattes av trygden og om vilkårene for erstatning for øvrig er til stede. Styret kan innhente nærmere opplysninger, om nødvendig gjennom bevisopptak etter reglene i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915.

Går styrets avgjørelse ut på at vilkårene for erstatning helt eller delvis ikke er til stede, skal melding om dette med en kort grunngiving forkynnes for skadelidte.

Avgjørelsen kan av skadelidte samt av panthavere eller andre som har tinglig rett i produktene, bringes inn for Innenriksdepartementet innen 14 dager etter forkynnelsen. Hvis departementet finner det rimelig, kan det ta saken under be-

handling selv om fristen er utløpet. Annet ledd får tilsvarende anvendelse på departementets avgjørelse. 9 mars. Nr. 2.

Denne kan av skadelidte samt av panthavere eller andre som har tinglig rett i produktene, bringes inn for domstolene innen 2 måneder fra forkynnelsen. Oppreisning kan gis etter reglene i lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 153—158.

§ 7. Når en skade skal medtas ved beregningen av erstatning, fastsetter fondets styre for hvilket beløp. Dette settes til verdien av den skade som er lidt, men likevel ikke høyere enn til det skadde produkts branntrygdesum på skadedagen og i tilfelle av undertrygding ikke høyere enn til en så stor del av skaden som svarer til forholdet mellom trygdesummen og trygdeverdien. De første kr. 500 av inntruffet skade erstattes ikke.

Innenriksdepartementet gir regler om hvordan verdien av den skade som er lidt, skal regnes ut.

Foreligger vilkårene for å anvende forsikringsavtalelovens § 21, annet ledd, eller § 52, jfr. denne lovs § 5, kan styret i samsvar med reglene i vedkommende paragraf nedsette det beløp for hvilket skaden skal tas med. I så fall gjelder § 6, annet til fjerde ledd, tilsvarende.

Erstatningsutbetalingen av fondet skjer på grunnlag av de etter denne paragrafs første til tredje ledd fastsatte beløp med den prosentsats som til enhver tid gjelder i Varelagertrygden.

Fondet svarer ikke renter av erstatningsbeløpene.

§ 8. Som krigsskade anses enhver materiell ødeleggelse eller skade hvis årsak er handlinger med krigsformål, uansett om skaden er voldt ved brann, sprengning, nedstyrting, beskyting, oversvømmelse eller liknende.

Skade som følge av rekvisisjon fra norsk eller fremmed myndighet anses ikke som krigsskade. Når krigshandlinger i ikke uvesentlig grad har ledet til skaden, bør tapet i alminnelighet erstattes som krigsskade i den utstrekning det faller utenfor området for ordinær skadetrygd.

§ 9. Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter kan ikke pålegges formue- eller inntektskatt.

§ 10. Fondets virksomhet opphører etter vedtak av Innenriksdepartementet når det ikke lenger er fare for krigsskade på mineraloljeprodukter her i landet, og de i henhold til § 3 utliknete terminer er innbetalt og de erstatningsbeløp fondet svarer for er erlagt; jfr. § 7.

Mulig tiloversblevne midler ved virksomhetens opphør tilfaller statskassen.

9 mars. § 11. Innenriksdepartementet kan gi nærmere forskrifter
Nr. 2 til utfylling og gjennomføring av denne lov.

§ 12. Denne lov får anvendelse også på skader inntruffet etter 17 august 1943.

Administrasjonsrådets vedtak av 11 september 1940 om Krigsskadefondet for mineraloljeprodukter oppheves.

Oslo 9 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Hagelin.

Ø. Lundesgaard.

Sjef for Innenriksdepartementet.

9 mars. **Midlertidig lov om tillegg til lovgivningen**
Nr. 3. **om odelsløsning.**

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

§ 1. Saksøkte i odelsøksmål kan søke Landbruksdepartementet om midlertidig stansing av saken.

Søknaden som skal grunngis, sendes i 3 eksemplarer til herreds- eller byretten i den rettskrets hvor eiendommen ligger, seinest innen 4 uker etter at takstbegjæringen er forkynt for saksøkte.

Er forliksklage inngitt før denne lov trer i kraft, men saken ikke avsluttet ved rettskraftig fravikelseskjennelse eller dom, kan søknad sendes inn innen 8 uker etter at loven er trådt i kraft. Behandler en høyere rett saken, sendes søknaden til denne.

§ 2. Retten lar søknaden forkynne for saksøkeren og oppfordrer ham til innen 14 dager fra forkynnelsen skriftlig eller muntlig overfor retten å sette fram sine innvendinger mot søknaden. Retten skriftsetter uttalelsen hvis saksøkeren svarer muntlig. Etter utløpet av fristen sender retten søknaden med saksøktes uttalelse og sine egne merknader til Norges bondesamband. Dokumentene i saken bør legges ved. Bondesambandet gir uten unødige opphold innstilling i saken til departementet.

Saken utsettes til søknaden er endelig avgjort.

Fra den dag søknaden er kommet inn til retten, løper i saken ikke de frister som gjelder etter lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917.

Departementet kan innhente nærmere opplysninger og la foreta rettslig bevisopptakelse etter reglene for tvistemål.

§ 3. Departementet kan bestemme at saken skal stanse når det finner

- a) at produksjonen på eiendommen trolig vil bli nedsatt om 9 mars. saken fremmes eller Nr. 3.
- b) at det trolig skyldes krigstidens pris- og forsyningsforhold, at saken er reist og dessuten at løsning vil virke urimelig.

Hvis departementet bestemmer at saken skal stanse, fastsetter det samtidig tiden for stansingen. Dersom saksøkte søker om det innen 3 måneder før utløpet av stansingstiden, kan departementet forlenge stansingen. § 2 gjelder tilsvarende.

Stansing kan ikke besluttes for lengre tid enn til 31 mai 1946 med mindre ny lov gir adgang til dette.

Departementets avgjørelse forkynnes for partene.

Er en part misfornøyd med avgjørelse av departementet etter denne paragraf, kan han bringe avgjørelsen inn for Ministerpresidenten. Erklæring herom må settes fram for retten innen 14 dager fra forkynnelsen. Partene skal ved forkynnelsen gjøres kjent med dette.

Ministerpresidentens avgjørelse forkynnes for partene.

Avslår departementet søknaden og avgjørelsen ikke bringes inn for Ministerpresidenten, begynner de frister som er nevnt i § 2, tredje ledd, igjen å løpe fra den fjortende dag etter siste forkynnelse. Tilsvarende gjelder når Ministerpresidenten avslår søknaden.

§ 4. Når det er kommet inn til retten søknad om å stanse en odelsak, skal retten av eget tiltak beslutte å utsette, til søknaden er avgjort, andre odelsaker som er reist om samme eiendom av noen som har fjernere odelsrett. Imøtekommes søknaden, skal retten av eget tiltak beslutte å stanse slike odelsaker til det tidspunkt da den odelsak igjen bringes i gang som er reist av den nærmere odelsberettigete.

Fra den dag retten beslutter å utsette saken, løper ikke de frister som gjelder etter lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni 1917. Nærværende lovs § 3, siste ledd, gjelder tilsvarende.

§ 5. Stansing av en sak etter denne lov er ikke til hinder for at det i saken foretas bevisopptakelse i samsvar med tvistemålslovens 20 kapitel.

Retten kan treffe og avlese avgjørelser på grunnlag av partsforhandling som er avsluttet før søknaden om stansing kom inn til retten.

§ 6. I den tid en odelsak er utsatt eller stanset etter denne lov, skal eiendommen drives fullt forsvarlig og holdes godt ved like.

I samme tidsrom må det bare avvirkes trevirke til nødvendig husbehov etter utvisning av fylkeskogmesteren eller den

9 mars. han gir fullmakt, og når avvirking blir krevd av offentlig
Nr. 3. myndighet.

Løser saksøkeren seinere eiendommen og er denne forringet i nevnte tidsrom, plikter saksøkte å erstatte ham tapet. Saksøkte er likevel fri for erstatningsansvar hvis han godtgjør at forringelsen ikke skyldes overtredelse av denne paragrafs første eller annet ledd, eller at forringelsen skyldes pålegg fra offentlig myndighet.

§ 7. Hvis endrete forhold eller nye opplysninger gjør det rimelig, kan departementet bestemme at saken skal bringes i gang igjen før utløpet av den fastsatte stansingstid. Departementets beslutning herom forkynnes for partene.

Saksøkte kan med oppsettende virkning bringe avgjørelsen inn for Ministerpresidenten. Erklæring herom må settes fram til retten innen 14 dager fra forkynnelsen. Saksøkte skal ved forkynnelsen gjøres oppmerksom på dette.

Ministerpresidentens avgjørelse forkynnes for partene.

Treffer departementet beslutning om at saken skal bringes i gang igjen, og beslutningen ikke bringes inn for Ministerpresidenten, begynner de frister som er nevnt i § 2, tredje ledd, igjen å løpe fra den fjortende dag etter siste forkynnelse. Tilsvarende gjelder når Ministerpresidenten treffer beslutning som nevnt.

§ 8. Når stansingstiden er ute, bringer retten av eget tiltak saken i gang igjen.

Fra utløpet av den stansingstid som er fastsatt etter § 3, løper igjen de fristene som er nevnt i § 2, tredje ledd.

§ 9. Denne lov gjelder ikke for tilbakesøking etter lov om skjønn, ekspropriasjonsaker og odelsløsning av 1 juni 1917 § 76.

Oslo 9 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Sverre Riisnæs.

Sjef for Justisdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

9 mars. Lov om sikring av landets forsyning med
Nr. 4. mineraloljer, gummi og motorkjøretøyer
m. v.

§ 1. Trafikkdepartementet kan gi de bestemmelser som finnes påkrevd for å sikre og ordne landets forsyning med mineraloljer (herunder petroleum og White Spirit), gummi,

motorkjøretøyer, sykler og deler av motorkjøretøyer og syk- 9 mars.
ler, og for å gjennomføre den best mulige utnyttning og for- Nr 4
deling samt gi bestemmelser om omsetning og bruk av gene-
ratorbrensel. Herunder kan eldre bestemmelser som angår
dette sakområde endres eller oppheves.

Dersom bestemmelsene berører et annet departements sak-
område, gis de i forståelse med vedkommende departement.

§ 2. Overtredelse eller medvirking til overtredelse av be-
stemmelser gitt i medhold av denne lov straffes som fastsatt
i § 1 i forordning om straff for svarthandel og snikhandel av
28 januar 1942. Bestemmelsene om inndraging i samme for-
ordnings § 4 gis tilsvarende anvendelse.

Når særlige grunner taler for det, kan dog Trafikkdepar-
tementet i bestemmelser som gis i medhold av § 1 fastsette
mindre strenge regler om straff og inndraging.

Bestemmelser gitt i medhold av denne lov anses som ra-
sjoneringsbestemmelser, og saker om straff og inndraging etter
dem er rasjoneringsaker; jfr. § 18 i forordning av 28 januar
1942 om håndhevelsen av rasjonerings- og forsyningsbestem-
melsene.

Oslo 9 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Hans Skarphagen.

Sjef for Trafikkdepartementet.

Ø. Lundesgaard.

Lov om utsettelse med innbetalingen av 9 mars.
skatter for bedrifter som blir påbudt stan- Nr 5.
set eller innskrenket på grunnlag av be-
stemmelsene i lovene om alminnelig nasjo-
nal arbeidsinnsats.

§ 1. Når bedrift eller virksomhet er påbudt stanset
i henhold til bestemmelsene i lovene om alminnelig nasjonal
arbeitsinnsats, kan vedkommende skattyter etter søknad helt
eller delvis gis utsettelse med innbetalingen av skatter som
forfaller til betaling etter at stansen iverksettes, dersom det
antas at det vil virke uforholdsmessig trykkende for skatt-
yteren å måtte betale skattene ved forfall.

Utsettelsen kan omfatte ordinær formue- og inntekt-
skatt til stat og kommune, alderstrygdavgift, krigspensjone-
ringsavgift, avgift til Arbeiderfondet, ekstraordinær formue-
skatt til staten og særskilt skatt til staten på inntektstigning.
Utsettelse kan ikke gis lenger enn til 3 måneder etter at be-
driften er kommet i gang igjen. Utsettelsen omfatter bare
den del av skattene som etter forholdsmessig fordeling faller
på inntekt av bedriften og formue anbrakt i bedriften.

9 mars. For det tidsrom utsettelsen omfatter, regnes ikke morar.
Nr. 5. renter.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder tilsvarende for bedrifter og virksomheter som påbys innskrenket, drevet sammen med andre m. v.

§ 2. Søknad om utsettelse etter § 1 sendes forretningsføreren for likningsnemnda som med sin uttalelse sender saken til kemneren (herredskassereren), som igjen sender saken med sin uttalelse til ordføreren. Ordføreren gir i møte med formennene innstilling i saken og sender den til vedkommende skattefoged.

§ 3. Skattefogden avgjør om utsettelse etter § 1 skal gis for så vidt angår skatter og avgifter til staten. Når det er gitt hel eller delvis utsettelse med innbetalingen av ordinær formue- og inntektskatt til staten plikter kommunen å gi tilsvarende utsettelse med innbetalingen av kommuneskatt, alderstrygd- og krigspensjoneringsavgift.

Skattefogdens avgjørelse kan av vedkommende ordfører eller skattyter innankes for fylkeskattestyret innen 4 uker etter at vedkommende er underrettet om skattefogdens avgjørelse.

§ 4. Spørsmålet om ettergivelse eller nedsettelse av de skatter som forfaller til betaling etter at en bedrift eller virksomhet er påbudt stanset eller innskrenket, skal utstå inntil bedriften eller virksomheten er kommet i gang igjen eller er endelig nedlagt.

Oslo 9 mars 1944.

Q u i s l i n g.

Ministerpresident.

Per von Hirsch.

Ø. Lundesgaard.

Fung. sjef for Finans-
og tolldepartementet.

9 mars. Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Med heimel i skoglovens § 26 stadfester departementet følgende:

Bruksregler for Gjerdrum statsalmenning
(som forvaltes som bygdealmenning).

Styre.

§ 1. Styret oppnevnes etter reglene i gjeldende lov og har å ivareta almenningens interesser og utøve de funksjoner som loven og disse bruksregler foreskriver.

§ 2. Styret ansetter skogbestyrer og andre nødvendige funksjonærer med unntak av revisorer og påser at fastsatte bestemmelser om pensjonering av faste funksjonærer og deres etterlatte etterkommes. Det utarbeider instruks for funksjonærene og påser at instruks og bruksregler overholdes.

§ 3. Styret fastsetter for hvert år etter forslag fra skogbestyreren det samlede hogstkvantum innen rammen av den fastsatte driftsplan. Hvert år skal styret sammen med skogbestyreren foreta befaring i almenningen. For arbeid i almenningens tjeneste kan styrets medlemmer tilstås godtgjørelse av almenningsskassens midler. Godtgjørelsen fastsettes av styret med forbehold av årsmøtets godkjennelse.

§ 4. Det pålegges styret bl. a.:

1. Å forvalte almenningsskassens midler og å komme fram med forslag til departementet om overskottets anvendelse.
2. Å legge fram regnskap i revidert stand for de bruksberettigete. Regnskapet med revisjonsbemerkningene skal være utlagt til gjennomsyn for de bruksberettigete minst 14 dager før årsmøtet holdes. En avskrift av årsregnskapet med revisjonens bemerkninger skal sendes inn til departementet samtidig som regnskapet blir utlagt. Straks årsmøtet er holdt skal styret tilstille departementet underretning om de uttalelser som årsmøtet har vedtatt i anledning av regnskapet.
3. Å fastsette avgiften på åvirke samt betalingen for foredlet trevirke og andre produkter fra almenningen.
4. Å treffe bestemmelse om betalingsmåten. Denne bestemmelse kan innankes for departementet.
5. Å sammenkalle årsmøte og bestemme tiden for avholdelsen av dette. Det utarbeides årsberetning som legges fram for de bruksberettigete på møtet.
6. Å føre fortegnelse over de bruksberettigetes eiendommer.
7. Å bevilge og fordele virke og produkter mellom de bruksberettigete.
8. Å utarbeide forslag til bruksregler og regler vedkommende beiting i almenningen.
9. Å foranledige utkast til driftsplan utarbeidet og påse at driftsplanen overholdes.
10. Å anordne regnskapsførsel overensstemmende med gjeldende regler.
11. Å påse at det til kulturarbeid anvendes et beløp som svarer til minst 2 % av bruttoverdien av det tømmer som år om annet utdrives fra almenningen.
12. Å iverksette foretagender for å spare skogen, f. eks. ved tilvirking av brenntorv.

- 9 mars. 13. I forannevnte øyemed å gi tilskott til anvendelse av trebesparende materialer etter regler som godkjennes av departementet.
14. Å innhente departementets godkjennelse på ansettelse av skogbestyrer.
15. Styret skal også når det er nødvendig opptre på almenningens vegne og ivareta dens interesser.
16. Å føre protokoll over sine forhandlinger.

Årsmøte.

§ 5. Årsmøte av de bruksberettigete til behandling av årsregnskapet og ansettelse av revisorer m. v., skal holdes innen 3 måneder etter regnskapsårets utgang etter minst 14 dagers forutgående varsel, kunngjort på den i distriktet vanlige måte.

Til revisjon av regnskapet og de disposisjoner som ligger til grunn for det ansettes 2 regnskapskyndige revisorer, hvorav den ene tillike skal være skogkyndig. Den endelige avgjørelse av ansettelsen kan overlates til et utvalg på minst 5 medlemmer, utpekte av årsmøtet. I utvalget kan ikke sitte noen som er medlem av styret eller varamann i det. Revisorernes lønn fastsettes av årsmøtet. Fastsettelsen kan også overlates nevnte utvalg.

Over forhandlingene føres protokoll.

De bruksberettigete.

§ 6. De bruksberettigete har innen 1 juli å sende inn til styret spesifisert rekvisisjon over det virke som anses nødvendig for kommende driftsår med opplysning om hva det skal brukes til. Enhver rekvisisjon må inneholde opplysninger om eiendommens navn, gårds- og bruksnummer. Til rekvisisjoner som kommer inn etter fristen tas intet hensyn med mindre styret måtte finne at særlige omstendigheter er til stede.

§ 7. Er det utviste virke ikke ført bort fra skogen eller fra sagbruket seinest 2 år etter utvisningen, har styret rett til enten å gjøre fradrag ved seinere utvisninger for det gjeliggende virke eller å bestemme at det skal falle tilbake til almenningen uten erstatning for den som har fått det bevilget. Lar en bruksberettiget bevilget virke ligge så det tar skade, eller hvis det uten skjellig grunn ikke blir anvendt etter bestemmelsen, kan styret enten inntil videre nekte vedkommende ny utvisning helt eller delvis eller avkreve ham erstatning for virket.

§ 8. Det er forbudt å låne ut, overdra eller avhende til-

stått virke fra almenningen med mindre styret på forhånd 9 mars. har gitt tillatelse, og i tilfelle bare mot full erstatning til almenningsskassen.

Det samme gjelder salg eller overdragelse av bygninger, hvortil det er brukt almenningsvirke, med mindre dette skjer sammen med salg eller overdragelse av vedkommende bruksberettigete eiendom.

§ 9. All åvirkning til de bruksberettigete skjer for almenningsskassens regning med mindre departementet i særlige tilfelle bestemmer annerledes. Dog skal styret inntil videre kunne bestemme at hogst og framdrift av ved helt eller delvis foretas av de bruksberettigete selv. Sånn hogst kan bare foregå etter forutgående utblinking og bare i tiden fra og med 1 til 30 juni, med mindre tillatelse fra skogbestyreren til å foreta hogst til en annen tid foreligger i det enkelte tilfelle. Med hensyn til hogst og drift er de bruksberettigete undergitt skogbestyrerens myndighet og de av ham fastsatte driftsregler.

§ 10. Bark- og neverflekking, lauving og rishogst samt kol- og tjærebrenning er forbudt uten styrets samtykke.

§ 11. De bruksberettigete må finne seg i at tørt og avfall som er tjenlig til ved og annen bruk, og som uten uforholdsmessig besvær kan tas, fortrinnsvis blir benyttet, og skal ikke kunne fordre utvist til brensel trevirke som er skikket til mer verdifull anvendelse.

Funksjonærer.

§ 12. En skogbestyrer er ikke å betrakte som ansatt før han er godkjent av departementet. Skogens forstlige behandling er undergitt skogbestyrerens myndighet; dog har skogbestyreren å rette seg etter de bestemmelser som departementet i samråd med almenningstyret måtte treffe. Tvist mellom skogbestyreren og styret kan innbringes for departementet til avgjørelse.

Driftsplan.

§ 13. Hogst og kulturarbeider foretas i overensstemmelse med den til enhver tid fastsatte driftsplan.

Straff.

§ 14. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

Opphevelse av tidligere bruksregler.

§ 15. De tidligere gjeldende bruksregler for almenningen oppheves.

Rettelse.

Side 71. Forordning om tilvirking og omsetning av eddik og eddikessens. Landbruksdepartementet har meddelt, at det i § 1 på 4de linje etter ordet «forskriftene» (overensstemmende i øvrig med det til Lovtidend innsendte manuskript) anbragte punktum skal gå ut.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.